

Utorok 32. týždňa

Lk 17,7-10

Skutky lásky

Priviesť veriacich ku konaniu dobrých skutkov

Ako často si robíme nárok na odmenu?! Chceli by sme, aby naše dobré skutky boli hneď odmenené. Pritom sa neuspokojíme s nejakou malou odmenou, ale túžime po väčšej, na ktorú možno ani nemáme nárok.

Ježiš pozná naše túžby, a preto v evanjeliu pripomína, **„keď urobíte všetko, čo sa vám prikázalo, povedzte: ‚Neužitoční sluhovia sme; urobili sme, čo sme boli povinní urobiť.‘“** (Lk 17,10).

To povedal na adresu farizejov, ktorí si robili nárok pred Bohom na odmenu. Mysleli si, že vonkajším plnením Mojžišovho zákona si môžu sami zaslúžiť večný život. Akoby chceli Bohu povedať: „Pozri, veď dôsledne plníme Tvoj zákon. Dávame desiatky na chrám, postíme sa, modlíme sa predpísané modlitby. Čo ešte od nás môžeš chcieť?! Ty si povinný nás prijať do neba, či sa Ti to páči, alebo nie.“ Ježiš poznal toto ich zmýšľanie a vedel, že nebude ľahké ho zmeniť. Videl, ako si títo pyšní ľudia nárokuje, aby ich ľudia chválili, a aby ich oslovovali „učiteľmi“.

Teraz sa nám možno zdá, že tento vykreslený obraz pyšných farizejov patrí minulosti. Nebuďme však príliš rýchli. Pozrime sa na svoje okolie a predovšetkým na seba. Nie som aj ja často takýmto farizejom? Nenárokuje si nezaslúženú odmenu u Boha a u ľudí? Boh je na nás náročný. Nestačí len plniť jeho príkazy, treba konať ešte niečo navyše. Žiada od nás, aby sme konali dobré skutky z vlastnej vôle a bez nároku na odmenu u ľudí. Potom nás on sám bude môcť za ne odmeniť vo večnosti. A nielen vo večnosti, ale už aj tu na zemi. Veď z lásky vykonaný dobrý skutok je sám o sebe pre nás väčšou odmenou, ako čokoľvek iné. Dajme pozor, aby nám Boh raz nemusel povedať slová: „Tvoje ruky sú síce čisté, ale prázdne,“ ako sa to hovorí v jednom príbehu. Čisté a prázdne ruky totiž označujú toho, kto plní zákon a prikázania, ale nerobí nič navyše z lásky.

Zo životopisu svätého biskupa Martina si môžeme všimnúť jeden aspekt jeho života. Môžeme povedať, že bol farizejom z dnešného evanjelia? Určite nie. Keď bol ešte vojakom, plnil si svedomito svoje povinnosti, no pritom cítil, že je to málo. Jeho život nebol naplnený. Preto hľadal cesty, ako by mohol lepšie slúžiť Bohu. Iste poznáte príbeh z jeho života, keď sa podelil o svoj plášť so žobrákom, ktorý sa triasol od zimy. Videl

v ňom Krista, a preto ani na okamih nezaváhal. Bol vnímavý na potreby ľudí a zároveň nečakal za to odmenu. Urobil tento skutok z čistej lásky ku Kristovi, ktorý ho prosil o pomoc v biednom človeku.

Nie je to pre nás príklad hodný nasledovania?! Vymaňme sa zo svojho obmedzeného zmýšľania, ktoré pozerá len na aktuálny zisk. Samotné plnenie povinností je málo. My sa musíme neustále pýtať: „Pane, čo dobré môžem ešte urobiť?“ Pritom majme otvorené oči. Je dosť príležitostí na konanie dobra. Snažme sa každý deň urobiť aspoň jeden dobrý skutok z lásky, bez nároku na odmenu či pochvalu. Tým si naplňajme ruky, aby nemusel Ježiš o nich povedať ten známy výrok, ktorý som už dnes vyslovil, že „sú síce čisté, ale prázdne“.

Amen.